

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-564847-p0001-6

DFG

27.

Disputatio Juridica Inauguralis
De
Publicis Judiciis.

135.

Quam
Divinâ Adspirante Gratiâ

1655, 2.

Approbante Magnifico, Nobilissimo &

Amplissimo ICTORUM Ordine in Illustri ad Visurgim

Hasso-Schaumburgica Academiâ

PRÆSIDE

Viro Nobilissimo, Ampliss. ac Consultissimo

Domino Christophoro Joachimo

Bucholz JCTO, Consiliario Hassiaco, Professore Co-
dicis Publico & p.t. Facultatis Juridicæ Decano spectabili Dn.

Fautore, Patrono ac promotore ætatèm

honorando, colendo,

Pro summis in utroq; Iure Honoribus ac Privilegiis

Doctoralibus ritè consequendis

Publico Examini submittit

WICHMANNUS WARNERS Jeveranus

In Auditorio ICTORUM Die Februarii horis antem

& post meridianis.

RINTELII,

Typis PETRI LUCII, Academiæ Typographi,

M DC LV.

*Cum Spiritu Sancto: sine cuius numine
nihil est in homine.*

THESS. I.

De publicis iudiciis inaugurali hac disputatione pro ingenii modulo acturus, juxta admonitionem J. C. Ulpiani in L. I. d. de Inst. & Iur. L. I. d. de reb. cred. antequam ulterius progrediar ipsam vocabuli notationem & rei definitiōnem præmittam. Publica Judicia dicta sunt, quod cuivis ex populo executio, id est, persequutio sive accusatio eorum plerumq; concedatur, §. I. Inst. de publ. Iud. L. 43. § 10. D. de rit. nupt. L. 30. C. ad L. Iul. de adult. Illa definiuntur quod sint, quæ ex LL. publicorum iudiciorum veniunt, seu quæ lex talia esse constituit ac decrevit L. I. D. de publ. jud. Hinc fit ut populares aliae quæ actiones. quæ ex LL. publicorum iudiciorum non descendunt, hisce non annuinerentur, tametsi omnibus pateant arg. tot. tit de popul. act. junct. lit. de publ. Iudic. L. I. § 6. D. de fuff tut Eaque sunt vel capitalia, quibus damnato aut vita eripitur, aut libertas aut civitas: vel non capitalia, quæ salvâ vitâ, libertate atque civitate præter infamiam (quæ ex omnibus iudiciis publicis irrogatur L. 7. D. de publ. jud. L. I. D. de his qui not. infam.)

A 2

vel

vel poenam pecuniariam fisco inferendam, vel corporis aliquā
coercitionem irrogant L.2.D.de publ.jud.L.6.§.nunt genera&
L.2.seqq.E.28.D.de pæn.

II.

Inter crimina autem quæ judiciis publicis vindicantur
im. lœse Majest. primum locum ob gravitatem obtinet crimen *Læsa Majestatis* [quam h̄ic saltem brevitatis gratiâ temporalem non divinam intelligimus, quamvis & aliâs commodè huc referatur per L.4.§.1.C.de Hæret. & Manuh.] Illud olim in solum populum Romanum apud quem erat Imperium L.1.§.1.D.ad L.Iul. Majest. committebatur, postea translato Imperio §.6. Inst. de I. N.G. & C.L.I.D.de Const. Princ. in Imperatorem vel Rempublicam committitur §.3. Inst. de publ. Jud. Quod de Imp. hic dictum de Regibus etiam Principibus & Rebus publicis Superiorum non recognoscens intellendum est arg. L.7. §.1. D.de captiu. & post. reversi Iul. Clar. lib.5. sent. §.lœsa Majest. 2. Mynf. cent.5. ol. §.41. Treutl. vol. 2. Disp. 32. Th.1. Lit. B. Idem quoque de Principiis Consiliariis qua talibus, qui etiam Corporis Principis partes dicuntur L.5.C.ad L. Iul. Majest. Si Principis intuitu non privato odio aut ob privatam iniuriam offendantur arg. d.l.5 cap. odia de R. I. in 6.L.42.D.de pæn. L.155.D. de R. I. Arnisæj Disp. 25. th. 2. Tr. Disp. 32. thes. I. L.C. ibique Bachov. VVurm. Nucl. jur. controv. L.4. tit. 18. controv. 4. afferendum est. Sic quoque hodiè non tantum in Electores Imperii per specialem constitutionem Car. 4. in Aur. Bull. tit. 24. sed & in reliquos Imperii Proceres & status ad similitudinem Senatorum ac militum populi Romani d. L.5. C. ad L. Iul. Maj. quorum hi vices subeunt ac in comitiis pro senatorialibus reputantur, quippe qui in Comitiis Imperialibus de commodo & utilitate

2 A

litate Imperii una cum Imp. consultant & deliberant, eorumq;
consensus, prout ex Recessib. de Anno 1500. 1512. 1521. aliisque
(ubi semper hæc clausula conspicitur adjecta; Und haben wir
vns mit den Ständen vnd sie hinwiederum mit vns verglichen)
satis superque liquet, requiritur; hoc crimen læse Majestatis
committi verius putamus. *Carpzov. pract. crim. part. I. quæst.*
41.n.59. & seqq. Mejer. in C.I.A. ad L.Iul.Maj.n.6. Verū quan-
tum ad poenam attinet licet hoc casu Princeps vel status Im-
perii contemtam dignitatem suam capite vindicare possit,
non tamen animadversio ad confiscationem bonorum ex-
tendi debet, hæc enim poena ipecialiter in eos, qui cum aliis in
necem Electorum conspirarunt, constituta est *Carpzov. d.L.*
Anth. Matth. de criminib. ad L.Iul.Majest.c.I.n.4. in fin.

III.

Variis autem hoc crimen committitur modis: Vel enim
adversus Imperatorem vel Remp. aliquid moliendo & hoc
vel directo ad ejusdem status eversionem spectat, vocaturque
specialiter crimen perduellionis *L.ult. D. ad L.Iul.Majest. Tr.*
vol.2. Disp.32. thes. I. Lit.D. ibique Bach. Mejer. in C.I.A. ad L.
Iul.Mai.n.2. Huc igitur pertinent conjurations, prodiciones,
& omnino quicquid ad Imperii statum evertendum hostili a-
nimō attentatur. *L.I.10. & fin. D. ad L.Iul.Mai. L.5. c.eod.* Vel
non directo ad statum Reipubl. tendit, sed magis ad Majestatis
violationem vel imminutionem spectat, illudque sit iura sibi
ejusdem arrogando & usurpando, uti est privatos carceres ha-
bere, monetum absque Imperatoris concessionē licet probam
justiū valoris cudere *L.unic. C.deprivat.carcer. L.2. C.de fals.*
mon. Tr.d.thes. lit.E. ibique Bachov. hodie tamen nisi subtilius

A 2

distin-

distinguatur promiscuè crimen perduellionis & majestatis cōfusè in Inst. D. & C. de utroque agitur. Ut autem hoc crimen quis commissiſſe dicatur requiritur ut sit subdit⁹ ratione originis vel domicilli. ^{in locam.} past. ralis 2. vers. non est rursus silentio Deſent. & re Iudicat. Nec tantum ipso opere & effectu, sed nuda etiam voluntate committitur, quatenus tamen aliquatenus in aetum exivit exteriorem, quo voluntas manifesta fiat, quemadmodum de cogitationis poenā dicitur, quam alioquin nemo patitur L. quisquis 5. C. ad L. Iul. Mai. Conſt. Carol. 4. in A. B. tit. 24. Harp. ad §. 3. Inst. de publ. Ind. n. 32. Tr. add. th. lit. H. Zoef. ad D. ad L. Iul. Mai. n. II. Notandum autem verbis regulariter Majestate in, niſi ea ad ſeditionem ſpectant, lædi haud poſſe L. I. in fin. L. 7. §. 3. D. ad L. Iul. Mai. L. unic. C. ſi quis Imp. maled. Sic etiam delinquentes aliis poenis coercitos fuiffe conſtat ex Re-cess. Imp. Frph. Anni 1567. & anni 1548. quamvis exasperari e-iusmodi poenæ pro personæ, injuriæque qualitate & atrocitate poſſint §. 9. Inst. de iniur.

IV.

Poena hujus criminis est gladius cum bonorum confiſca-
tione L. 5. C. ad L. Iul. Maiest. conſt. Carol. 4. in A. B. tit. 24. Si non
dicerptionem membrorum, vel aliud ultimi supplicii acer-
bioris genus qualitas maleficii exigat d. conſt. Car. 4. Gudel. de
jure noviss. L. 5. cap. 6. In perduellione præterea rei quoque
memoria damnatur L. pen. & ult. C. ad L. Iul. Mai. L. 6. §. 11. D. de
iniust. rupt. Nec tantum atrocissimi hujus delicti author pu-
nitur, ſed & ejus filij infamia notantur, ab omnibus honoribus
arcentur, omniq;ue ſucceſſione & testamenti factiōne penitus
privantur uti poſt Arcad. & Honor. in L. 5. C. ad L. Iul. Mai. ex-
preſſe

Pressè sancitum à Carol. 4. in A.B.d.t. Hodiè tamen prædictæ
poenæ in filiis eorum constitutæ nostris moribus non obser-
vantur teste Iul. Clar. L. 5. sent. n. 10. & 14. Tr. disp. 37. th. 1. L. K.
Idque æquissimè attestante Sacra Scriptura Deut. c. 24 vers. 16.
z Reg. cap. 14 vers. 6. Chron. c. 25. & tantum de primo hoccrimine.

V.

Alterum crimen publicum est adulterium, quod de Jure Adulterium
Civili nihil aliud est, quam vitiatio ejus quæ alteri nupta est L.
6. §. 1. L. 34. D. ad L. Iul. de adult. Anth. Matth. d. tract. ad L. Iul. de
adult. c. 1. n. 3. Nupta itaque indistinctè perpetrat, dum con-
cubit cum soluto vel conjugato L. 101. D. de V. S. Genes. c. 26.
vers. 10. Matth. c. 19. vers. 13. & seqq. I. Cor. 7. vers. 39. Appella-
tione autem nuptæ etiam sponsam comprehendimus, in quā
adulterium quoque committiverius L. 7. C. ad L. Iul. de adult. L. 13. 9.
& sponsa ratione fidei quam Sponso debet pronupta habetur
Uresenb. in Paratitl. D. ad L. Iul. de adult. n. 7. Cui consentit e-
tiam jus Divinum Deut. c. 22. v. 24. Exod. c. 22. v. 26. Genes. 38. v.
24. & Hos. 4. v. 13. ubi dicit exprestè Deus: Filiæ vestræ fornica-
buntur, & sponsæ vestræ adulteræ erunt. An & conjugatus
cum innupta se commiscens adulterium committat? vix vi-
detur arg. L. 1. C. ad L. de adult. propriè enim innuptâ fit d. L. 6.
§. 1. Verum si ad jus divinum & conjugii vinculum adspicias,
cum fides conjugalis hoc modo solvatur, adulterium est in ef-
fectum solutionis matrimonii & alios qui vinculum nuptia-
rum adficiunt Nov. 117. c. 9. §. si quis in sua domo c. dixit c. nemo
sibi blandiatur 32. quest. 4. c. non mœchaberis 32. q. 6. non vero
quoad poenam capitalem quæ adulteris infligitur Bernh. sco-
tan. in Colleg. Iurid. D. ult. th. 9.

Variaz

VI.

Variæ hujus criminis apud varias & diversas gentes ex diversorum Legislatorum judicio poenæ fuerunt, quibus obsoletis hodiè ex jure Divino Const. Constantini & Car. V. poena est ultimum supplicium. Deut. c. 22. vers. 22. Lev. 20. v. 10. L. 30 §. I. C. ad L. Iul. de adult. const. Carol. art. 120. Quæ poena mulieri indistinctè infligitur, si verem habuerit cum alieno marito sive cum coelibe, marito non nisi cum nupta. Ratio manifesta est: quia non hic sicut ibi sit foeda seminum confusio & adulterinorum suppositio. Anth. Matth. in d. tract. ad L. Iul. de adult. c. I. n. 12. in fin.

VII.

Hæc de adulterio propriè dicto, sub cuius latiori significatione venit stuprum, quod est viduæ aut virginis honestæ corruptio L. inter liberas 6. §. I. D. ad L. Iul. de adulst. L. inter stuprum 101. D. de V. S. §. item lex Iulia de adulst. 4. Inst. de publ. Iudic. Diximus esse corruptionem virginis aut viduæ honestæ, ut innueremus non esse reos stupri qui cum in honestis & meretricibus congressi fuerint, sed tantum fornicationis, cuius poenam, quamvis jura non definierint L. si ea 22. & L. qui adulterium 29. C. ad L. Iul. de adulst. tamen nequaquam intuitu alicius boni impunè ferenda. Rom. 13. vers. 4. L. 13. D. de offic. Praesid. Tr. vol. 2. disp. 32. th. 3. lit. B.

VIII.

Committitur aliud sine vi, cuius poena in honestioribus est publicatio dimidiæ partis bonorum; in humilioribus coercitio corporis cum relegatione §. 4. Inst. de publ. Iudic. Hodiè secundum mores incumbit stupranti necessitas dotandi aut ducendi stupratam Clar. lib. 5. sent. §. Stuprum n. 3. Harpr. ad §. 4. Inst.

Inst. de publ. Iud. Aliud per vim infertur (Germanicè *Nothzucht*) cuius poena capitalis est. *L. i. § fin. D. de extraord. crim. const. crim. Car. V. art. 119. in pr. VVes. in Parat. ad L. Iul. de adult. n. 21. Berlich. part. 5. pract. conclus. 41. n. 20. & seqq. Harpr. d. l. n. 119.* Eademque poena lenones, qui proprias suas uxores vel filias quæstus causa prostituunt, puniuntur *L. 8. pr. D. ad L. Iul. de adult. const. Carol. art. 122. 123.* Extraneas verò prostituentि re-legationis vel aurium præcisionis aut fustigationis poena infligitur *d. const.*

VIII.

Huc etiam pertinet nefandum Sodomiæ crimen, quod *Sodomia* est præpostera & à natura abhorrens Venus, quando videlicet mares cum masculis, vel foeminae cum foeminis, vel utriusque execrando modo cum bestiis rem habent: Item incestus, qui fit inter illos, quorum conjunctio jure naturali & divino illicitata planè & prohibita est. Utrumque vindicatur gladio *L. cum vir nubit 31. C. ad L. Iul. de adult. Gaill. de pac. publ. obs. 14. n. 26. Nov. 77. & 14. Menoch. de arb. Ind. quæst. L. 2. cent. 3. cas. 286.* nisi quod ex consuetudine hodie Sodomia seu belluina illa conversatio ignicremio puniatur *Iul. Clar. L. 5. sent. §. Sodomia n. 4. Conſt. crim. art. 116.* aliquando & pecus, quo eum commissa est nefanda illa libido, comburitur, scil. ad abolendam facti memoriam *arg. Lev. c. 20. c. mulier. qu. 5.*

X.

Tertium crimen publicum, descendit ex *L. Jul. de vi publica & privata, quā coercetur omne illud quod per vim fieri dicitur L. 152. D. de R. I.* Utraque hæc à caussa efficiente obje-

B

cto &

vi publica.

Qto & modo dignoscitur Bach.ad Tr.d.D. th.4.L.A. vis publica fit cum vel vis infertur armis §.8. Inst.de publ. Iudic. vel sine armis à persona publica L.7. D. ad L.Iul. de vi publ. L.I.C.eod. vel à privato personæ publicæ d.l.7.in fin. sive modo publico aut tali, quo interdictum est privatis L.I. & seqq. D.d.t. Vis privata committitur quoties privatus sine armis lædit privatum §.8. Inst. de publ. jud. §.6. Inst. de Interdict. cuius exempla vide in L.I. §.1. & 2. L.4.pr. L.5.6. & seqq. D. de vi priv. L.4.C.eod. Uno quoque eodemque actu & publicæ & privatæ quis reus fieri potest; ut si quis convocatis hominibus vim fecerit, tenetur ex L.Iul. de vi publ. L.5. L.10. §.1. d.t. tenetur etiam de privata L.2. D.eod. In dubio autem ubi certa non appareat posterior feligenda arg. L.42. D. de pæn. L.155. D. de R.I.

XI.

Pœna violentiæ publicæ olim aquæ & ignis interdictio L.10. D. ad L.Iul. de vi publ. in cuius locum successit deportatio §.8. Inst. de publ. Ind. L.3. D. ad L.Iul. pecul. Privatæ publicatio dimidiæ partis bonorum cum infamia L.I. D. ad L.Iul. de vi privat. Hodie utriusque pœna est arbitraria Danhoud. in pract. crim. c.100. n.9. Clar §.fin. quæst.83. n.4. Menoch. l.2. arb. Ind. quæst. cent.4. cas.354. quæ pro ratione circumstantiarum etiam ad mortem extendi potest. L.7. §.3. D. ad L.Iul. repetund. L.11. D. de pæn. l.22. C. ad L.Corn. defals. l.9. D. de extraord.crimin.

XII.

Hac L. Julia quoque raptus tanquam atrocior cæteris vis, gravioritatem pœnæ coercetur, nimirum cum fœmina honesta,

rapti.

nesta, virgo, vidua aut sponsa raptoris, vel matrimonii aut libidinis explendæ & corruptionis caussa de domo patris vel aliunde per vim abstrahitur *L.un. C.de rapt. virg. Nov. 143. VVes- senb.in Paratitl.D.ad L.Iul.de adult.n.22.* Non solum autem hujus criminis rei, sed & omnes qui opeim ferunt, socii ac ministri sunt, capitibus supplicio & bonorum proscriptione, quæ raptae addicuntur, damnantur. *d.l.unic. §.2. l.5.l.54. C.de Episc. & Cler. l.6. d. de vi publ. d. Nov. 143. in pr. Const. Crim. art. 112.* Et hæc poena locum habet sive mulier consenserit sive non *d.l.unic. §.2. d.const. crim.* Non enim plenè velle intelligitur, quæ circumvenitur & seducitur pravis persuasionibus, quæ semper intervenisse præsumitur *l.3. § si quis volentem D.de hom. lib.exhib.l.1. § persuadere & § seq.d.deserv.corrupt. L.pen. C.de pacit.Ludvv.ad Inst.disp.ult.th.8.lit.G.* An autem poenalocum habeat, si raptor raptam carnaliter non cognoverit vid. Harpr. ad §.8. *Instit.de publ.jud.n.36. Anth.Matth. d.tr. ad L.Iul.de vi publ. & priv. cap.2.n.14.* ad quos brevitatis gratiâ me refiero.

XIII.

Succedit nunc quartum crimen publicum videlicet homicidium, quod est vel voluntarium, vel necessarium vel casuale. Voluntarium est quo quis deliberatò & dolo malo hominem è medio tollit *L.1.in pr.D.ad L.Corn.de Sicc.Zoef.ad D. d.t.in pr.* Dolò dicimus, quia sine dolo propriè non committitur *l.7.D.d.t.* Dolus verò ex facti qualitate præsumitur, nisi contrarium probetur *L.1.C.eod.* Hominis nomine venit etiam fœtus in ventre existens: quo tamen casu distinguendum, ut siquidem animatus partus abigatur, ordinariæ *L.poena*, si verò inanimatus partus abigatur, extraordinariæ locus sit. *l.39.D.*

B 2 de pæn.

de pœn.c.consulisti 20.cauf.2.q.5.c. quod verò 8.Const.crim.art.
133.Clar.d.l.5.sent. §.fin. quæst. 68.n.2. VVesenb.in Paratitl.ad
L.Corn.de Sic.n.7. Pœna autem quâ homicidium dolosum
coercetur hodiè tam de jure divino, quam humano est ulti-
mum supplicium & secundum leges & mores indistinctè gla-
dius Gen.cap.9.v.6. Exod.21.v.12. Matth.c.26.¶.5. Inst. de publ.
Iud.l.pen.C.ad L.Corn.de Sic. Const. crim. art.137.Clar.d.lib.5.
sent. §.homicid.n.14. VVesenb.in Paratitl.ad L.Coru.de Sic.n.16.
& 17. in nonnullis ex occisorum circumstantiis alterius cuius-
dam cruciatus addictione aggravari potest. d.art.crim.137.in
fin. Quod si verò à pluribus communicato consilio & delibe-
rato (secus si in rixa aut fortuitò orta turba) cominissum fue-
rit, omnes ordinaria L.Corneliæ pœna tenetur l.i.¶.3.l.15.D.ad
L.Corn.de Sic.const.crim.d.art.148. Nec hæc pœna statuto in
pecuniariam mutari propter immutabilitatem juris divini ra-
tionem potest.

XIV.

Hac quoque pœnâ tenentur ii, qui necem alii tentantes
ex errore personam aliam præter intentionem interficiunt l.
18. ¶.5. D.de injur.l.20. C.de furt. Idque propter propositum
quod adfuit dolosum, ut & mulier, partu ab ea in solitarium
locum exposito moriente arg.l.15. D.ad L.Corn.de Sic. vivo
verò remanente, si ab alio sustentatus fuerit excusatur & extra
ordinem coercetur Const.crim.art.132. VVesenb.in Parat. ad d.
t.n.14. Berlich.præct.concl.p 4.concl.7.n.32.& 33. Hæc pœna e-
tiam extenditur ad eum qui homicidium mandavit, vel alium
eo nomine conduxit, quod Itali Assassinum appellant C.i.de
homicid.in 6.arg.l.7.¶.fin.D.de jurisd.l.i.¶.1.D.de eo per quem
factum

factum l. II. §. 3. D. de injur. & arg. l. 15. D. ad L. Corn. de Sic. Quid si quis non mandaverit occidere, sed vulnerare tantum & is occisus sit? dubio procul excusabitur à poena ordinaria L. Corn. ad illam enim imponendā non sufficit culpam quamvis latam eventum præcessisse, sed dolus & animus occidendi omnino requiritur L. 7. D. ad L. Corn. de Sic. l. 5. C. eod. L. qui injur. 53. in. pr. L. 39. D. de furt. Arumæi. exer. 15. th. 9. Bronch. cent. 2. assert. 65.

XV.

Eadem quo que L. Corn. poenâ & benefici, qui non modo venenum hominis necandi caussa conficiunt aut vendunt tenentur l. I. §. I. l. 3. d. ad L. Corn. de Sic. const. Crim. art. 130. sed etiam qui magicam artem sive ad salutem sive ad damnum eâ utantur, exercent §. 5. Inst. de publ. Iud. tot. tit. C. de malef. & mathem. Lev. cap. 19. v. 31. Exod. 22. v. 18. Et hoc si pactum cum diabolo nullum & horrenda à Deo defœctio non intercesserit, quæ si per indicia certa probata fuerint captivari & examini vel nudo vel torturæ subjici Schutz. ad Inst. Disput. 25. th. 18. & pro re comperta ultimo suppicio affici & igni adjudicari possunt. Exod. 22. v. 18. Const. crim. art. 109. Schneidvv. ad §. 5. Inst. de publ. iudic. Vulgef. eod. n. 8. Tr. d. disf. th. 7. ibique Bach. lit. D. Harpr. ad §. 5. n. 303. Inst. de publ. Iudic.

XVI.

Sequitur nunc altera initio propositæ divisionis species homicidium videlicet necessarium, quod non dolo malo committitur, sed quodammodo coacte videlicet ob vitæ corporisque defensionem, quæ omnibus modis licita est, l. 3. D. de Inst.

B 3

Inst. & jur. l. 45. §. 4. D. ad L. Aquil. nec statuto aut lege tolli potest. Id enim si fieret naturam ipsam tollerent leges. Hæc nullam poenam meretur, si moderamen inculpatæ tutelæ adhibitum, id est, si defensio in continenti, & ad injuriæ propulsationem facta fuerit, ab eo, qui in vita periculo constitutus, cum se tueri non posset nisi occidendo, sive paribus sive imparibus armis sit usus. *l. 3. D. de just. & jur. d. l. 45. d. ad L. Aqu. l. 1. §. 27. & 3. §. 9. D. de vi & vi arm. l. 1. C. unde vi const. crim. art. 139. Ludv. ad Inst. disp. ult. th. 5. L. D. Scot. in exam. jurid. ad L. Corn. de Sic.*

XVII.

Ob rerum quoque nostrarum defensionem, non tamen propter ipsas solas, cum inter eas & vitam hominis nulla sit proportio. *l. 21. in fin. C. de SS. Eccles.* sed propter tutelam insimul cum vita discrimine conjunctam licitum est homicidiū. *l. 1. C. unde vi l. 4. §. 1. d. ad l. aquil. l. 52. §. 1. evd. l. 3. §. 9. d. de vi & vi arm. c. 3. de homic. const. crim. 140. Bach. ad Treutl. d. th. 6. lit. H. Harpr. ad §. 5. Inst. de publ. jud. n. 185. & seqq.* Ob defensionem autem famæ & existimationis cædes nullatenus facienda, nam ubi in jure agitur de defensione semper ei vis opponitur. *l. 3. D. de just. & jur. d. l. 4. & 5. D. ad l. aquil.* quis autem ignorat, quod per convitia vis corpori non inferatur neque per injurias fama revera alicui auffertur. *arg. l. 7. D. quod met. caus. & jure legitima prorita sunt remedia, quibus famæ & honori nostro consulere possumus. Bach. ad Tr. d. disp. th. 6. lit. G. Harpr. ad d. §. Inst. de publ. judic. n. 163.* Tutandæ tamen pudicitiae causa impunè occidere vim facientem licere affirmat. *l. 1. §. 4. d. ad l. Corn. de Sic.*

Su-

XVIII.

Superest ut de homicidio casuali despiciamus, illud est, quod citra propositum occidendi & necessitatem casu committitur l. 7. d. ad l. Corn. de Sic. illudq; à poena immunitne est L. 1. C. evd. Si autem culpa casum præcesserit non omnino impunitum manet, sed extraordinem punitur d. l. 7. l. 31. d. ad l. aquil. Vvesenb, in Parat. d. ad l. Corn. de Sic. n. 23. Homicidium autem à furioso & infante commissum, quin casui sit imputandum, non est dubium, quia alterum fati infelicitas excusat, alterum fati infelicitas excusat, alterum consilii innocentia tuetur l. 12. D. d. t. Quæritur de ebrio & irato an & hifuriosis comparentur & à poena hac excusentur? Et in ebrio distinguendum, ut siquidem levior fuerit ebrietas, vel alias studiosè accersita omnino ordinariæ poenæ locus sit, si verò magna ita ut usum rationis tollat nec de industria captatu extra ordinem puniendus l. 11. §. 2. d. de pæn. L. 12. in fin. d. de cust. l. c. §. 7. in fin. D. de remilit. c. sane 7. c. inebriaverunt. 9. causs. 35. q. 1. Gaill. obs. 110. n. 24. Clar. quest. 60. n. 12. Harpr. ad s. 5. Inst. de publ. jud. n. 287. Idem dicendum de irato, & eum videlicet mitius puniendum arg. l. 48. & ibi Dec. de R. I. si forte ex justa causa ad iram provocatus fuerit l. 38. §. 8 d. ad L. Inl. de adult. Gaill. d. l. num. 35. Clar. d. l. n. 9.

XIX.

Proximum huic aspernum est parricidii crimen, quod propriè in parentes & liberos, unde parricidium quasi parenticidium diutum videtur: minus propriè inter collaterales & affines committitur, puta inter fratres, sorores, patrueles, consobrinos aliosq; cognatos & affines l. 1. d. ad L. Pompej. de parricid.

rivid. Vultej. Iurispr. Rom. eod. n.6. Poena hujus criminis si in specie sit commissum delinquens virgini sanguineis cæsus cum cane & gallo gallinaceo, viperæ & simia, culeo insutus in mare ad proximum amnem projicitur §.6. Inst. de publ. Iudic. l.unib. C.de his qui parent. Si aliter sit commissum locum habet poena L.Corn.de Sic.d.§.6. Hodie autem ista poena tanquā barbaram redolens ~~se~~^{modest} vitate in usu esse desiit, & parricidæ pro cuiuslibet regionis consuetudine vel gladio feriuntur carentibus sive ignitis forcipibus prius lacerati vivi in terram defodiuntur, vel in quatuor partes dissecantur, vel strangulantur & dolio inclusi influmen projiciuntur Const. crim. art.131. & 137. Harpr.ad §.6. Inst. de publ.jud.

XX.

Progedimur jam ad sextum crimen publicum videlicet falsum, ut si quis animo corruptiæ veritatis in alterius fraudem dolo malo aliquid facit l.20. C.ad L.Corn.de fals. l.1. & 2.d.eod. Harpr.ad §.7. Inst. de publ.judic. crim.2. Committitur autem falsum vel circa homines vel circa res; circa hominem committitur crimen suppositi partus l. 19. §. 1. D. ad L. Corn.de fals.l.1. & 10. C.eod. mutatio nominis & insignium l.13 D.d.t.l unic. C.de mut.nom. falsum & corruptū testimonium l.1.pr.l.20.l.27.D.d.t. Falsum quoad res committitur, si quis testimonium vel aliud instrumentum falsum scriperit, signaverit, recitaverit, &c. §.7. Inst. de publ.judic.l.1. & 2. l.16. l.32. D. d.t. alienas literas resignaverit arg. d. l. 1. §.5. monetam adulterinam cuderit aut veram raserit l.9. D.d.t.l.1. & 2. C.de fals. monet. Const. crim. art. 111 vel etiam ab aliis adulteratam sciens dolo malo expenderit d.art, 111 pondera mensras falsaverit L. pen. §.1. D.d.t. Const. crim. art. 111.

Poena

XXI.

Pœna falsi regulariter est deportatio omniumque bonorum publicatio, si sc. liber homo id ipsum commiserit, sin verò servus is ultimo suppicio afficitur *s. 7. Inst. d.t. l. i. s. fin. D ad L. Corn. de fals.* Hodiè ferè arbitraria & pro circumstantiis delicti varia est, ita ut certa in hoc judicio præscribi non possit. Nunc enim extenditur ad ultimum supplicium *L. 22. C. ad L. Corn. de fals.* nunc remittitur usque ad manus amputationem *Nov. 42. & 17.* vel relegationem temporalem *l. 21. l. 13. §. 1. l. antep. D. d.t.* quandoque etiam in totum aufertur ut impuberribus *L. 22. D. d.t. VVesenb. in Parat. ad d.t. n. 12.* monetæ tamē adulteratores flammis subjiciuntur *l. 2. C. de fals. mon. Const. crim. art. 11.*

XXII.

Sequitur jam septimum crimen, nempe repetundarum, *Repetundarum* cuius reus est, qui in administratione officii publici, ut in Magistratu, curatione & legatione vel quo alio munere, quo magis vel minus aliquid faciat, quod aliâs ex officio gratis facere vel omittere, vel prohibere tenebatur munera, quibus etiam sapientes excæcantur & corrumpuntur *Exod. 23. v. 8. I. Sam. 8. v. 3. accipit l. fin. C. ad L. Iul. Repet. l. 4. & 7. D. eod.* exceptis esculentis & potulentis Xeniis quotidiani viëtus caussâ datis *L. 6. §. 3. D. de offic. pro cons. l. 18. D. de offic. præf. Myns. cent. 2. obs. 75.* & iis quæ à propiore gradu junctis sunt data *L. 1. D. d.t.* Hujus criminis variæ explicantur species in *l. 3. 6. & 7. D. d.t.* Pœna hujus criminis est restitutio quadrupli intra annum simpli post annum *l. 1. l. fin. C. eod.* & præter hanc datur criminalis extraordinaria arbitraria *l. 7. §. fin. D. eod. Anth. Matth. intr. de crim. ad L. Iul. Repet. c. 2. n. 1.*

C

Octavo

XXIII.

Octavo loco inter crimina publica numeratur crimen fraudatæ annonæ, si videlicet alicujus dolo malo factum sit, ut minus abundans annonæ copia, vel ut major ejus caritas sit l.2. D.ad L.Iul.de ann. Hoc igitur criminis tenentur, qui species coemptas suppressimunt, flagellant, ex raritate adfectantes caritatem. Qui fructus prædiorum suorum æquis pretiis vendere nolunt, dum minus uberes proventus expectant l.6. D.de extraord.crim. qui ponderibus mensurisve adulterinis annonam onerant d.l.6. §.onerant. nec non qui monopolium exercent. C.tot.tit.de monop. Poena fraudatæ annonæ ex L.Iul. videtur fuisse XX. aureorum l.2. §.fin.D.ad L.Iul.de ann. sed solet extra ordinem modo gravius modo levius pro admissi qualitate puniri d.l.6.D.de extraord.crim.

XXIV.

peculatio. Nonum crimen publicum est peculatus, quod est furtum pecuniæ publicæ aut sacræ, non ab eo factum cuius ea periculio fuit l.9. §.2. D.ad L.Iul.pecul. §.9. Inst.de publ. Ind. idq; multis modis fit, ut videre est in L.i. D.d.t. Poena hujus criminis in privatis est deportatio §.2. Inst. de publ. Ind. uno atque altero casu excepto, quo tantummodo est poena quadrupli l.6. in fin. D. d.t. In Magistratibus verò qui tempore administrationis suæ pecunias publicas substraxerunt ultimum supplicium d. §.9. l.6. §.fin. & l.unic. C.de crim. pecul. Magistratus enim atrocius peccare videtur, si ipse pecuniam publicè furetur; quam privatus, Illius enim fidei cura Reipubl. concredita & commissa est. Hodiè verò cum privatuarum rerum furtum capitale sit Const.crim.art.157. & propter hoc eadem ferme poena imponenda Tr.d.disp. th.9. lit.E.

Sub

XXV.

Sub peculatu h̄ic quoq; continetur sacrilegium, quod est furtum rei sacræ ē loco sacro, aut religiosæ ē loco religioso. Cujac. in Parat. ad L. Iul. Pecul. quam definitionem de sacrilegio propriè dicto accipiendum putamus, latè etiam & impro priè sacrilegii vocabulo accepto, non solum rei sacræ vel religiosæ furtum, sed alia etiam facta ejus appellatione veniunt, scinditur in veram vel quasi veram l. I. & 3. C. de crim. sacr. l. 9. §. I. D. ad L. Iul. pecul. l. ult. C. de priv. corum qui in Sac. Palat. militant. Conſt. crim. Carol. art. 171. & 174. Poena hujus criminis est capitalis l. 9. pr. D. d. t. sed solent extra ordinem pro qualitate personarum & rerum, vel clementius vel severius coereri l. 6. & 10. d. t. adde conſt. crim. art. 172. Et sic propter res alicui specialiter non concreditas puniuntur: quod si verò fidei aliquius commissæ subtractæ fuerint, tum in crimen residuorum incidit L. 4. §. 3. D. ad L. Iul. pecul. cuius poena pecuniaria est d. l. 4. Vel etiam hodiè ad similitudinem furti, pro circumstan- tiarum qualitate capitalis d. conſt. 172.

XXVI.

Decimum locum sibi vendicat crimen ambitus, quod est suffragiorum ad honores impetrandos vel Magistratum datâ pecuniâ corruptio in eo positum, quod cum honores & Magistratus ambire per se apud Romanos esset licitum; in vi- tio poneretur per pecuniam quærendi modus VVesenb. in Pa- rat. ad L. Iul. de amb. Poena hujus criminis fuit centum aureo- rum L. unic. D. d. t. quæ promodo & qualitate admissi ad de- portationem extendi potest. l. un. C. eod. Tr. d. Disp. th. ult. lit. H. Sed secundum mores hæc vix attenditur. Huc pertinet etiam Simo-

Ambit.

Simonia sive spiritualium emptio & venditio, de quâ videri potest Clar. l. 5. sent. §. Simonia Danh. d. tr. cap. 61. n. 62.

XXVII.

Plagium

Undecimo loco numerum publicorum criminum claudit Plagium, quod est liberi hominis vel etiam servi alieni frau dulenta suppressio, aut ad fugam sollicitatio L. 3. 4. 5. & l. pon. D. de L. Fab. de plag. Poena hujus criminis olim erat pecunaria l. ult. D. d. t. hodie interdum mors est l. 7. l. fin. C. d. t. interdum mitior puta metalli velexili i. §. 10. Inst. de publ. Ind. l. fin. D. d. t. Verum Jure Divino & Canonico omnis Plagiarius qui sciens dolo malo liberum hominem vendit morte mulctatur Dent. cap. 24. vers. 7. Exod. 21. vers. 16. c. l. de furt.

XXVIII.

Hucusq; crimina publica breviter enumerata sunt, restat ut tandem etiam modum procedendi in hisce paucis describamus. Proceditur autem in hisce judiciis publicis duplicitate vel per viam inquisitionis, vel per modum accusacionis. Illam ex officio Magistratus facit L. 3. De offic. Praef. l. 13. eod. l. 4. §. 1. D. ad. l. Iul. pecul. Nov. 128. c. 21. l. 1. C. de cust. reor. l. 10. C. de Episc. & Cler. L. 7. & 14. C. de Apoll. modo competens sit, alias inquisitio ab eo formata non valet tot. tit. C. si non à comp. Iud. Far. q. i. n. 53. Hodiè verò competens censetur, cui merum Imperium habet inti, delinquens vel ratione domicilii vel ratione delicti supponitur, vel ubi alias reperitur L. i. C. ubi de crim. ag. op. l. 3. D. de jurisd. Inquisitio autem hæc facienda cum de delicto constet sive generaliter sive specialiter. L. i. §. 24. D. ad sc̄t. Syllan. magis cum inceperit de persona constare. Inquisitio verò sine precedentibus indiciis formari non potest.

test. L. 8. §. 1. & ibi Dd. C. de quæst. quæ autem sint Legitima
indicia ad specialem inquisitionem fundandam vid. Farrinac.
q. 9. n. 6. Anth. Matth. lntr. de criminib. tit. 20. lib. 45. D. cap. 2.
n. 7. Accusatio autem omnibus, qui abhuc munere non re-
pelluntur conceditur L. 8. q. D. de Accus. L. 45. C. de his qui accus.
Eodemq; modo accusari omnes omnino cujuscunq; etiam æ-
tatis, sexus, aut status (nisi prohibeantur) possunt L. 7. §. 2. L.
12. 14. d. loc. Modus accusandi est, ut fiat oblatio libello inscri-
ptionis, qui clarè personas, locum, tempus & delictum conti-
neat. L. 3. L. pen. D. de Accus.

XXIX.

Ordinato taliter processu delinquens absens (publicè af-
fixis vel ad Magistratum domicili emisis literis L. 1. §. 2. D. de
requir. & absent. dam.) intra annum à die citationis compu-
tandum L. 4. D. eod. comparere jubetur, annotatis interim bo-
nis ipsius, quo eorum affectionis & ob-signationis tædio ad
comprendū trahatur L. fin. D. de requ. & abs. damn. L. 1. C. eod.
Etsi non compareat intra annum contra contumacem pro-
ceditur, ut bona in fiscum cogantur L. ult. D. & C. d. t. Hodie
absentes citati & non comparentes condemnantur in die
Mordacht const. crim. art. 155. Præsens captus custodiæ traditur
L. fin. C. de accus. vel si delicta sint minus atrocia, ita ut poena
corporalis cesset, possunt rei fidejussoribus committi L. 1. 2. &
3. D. de cust. reor.

XXX.

Veritate rei non ex præsumptionibus (ex quibus solis in
criminibus nemo damnatur) sed evidenteribus probationi-
bus (quæ fiunt per examen testium jure approbatorum, vel
propriam rei confessionem, si explorata rei veritati conve-
niat

niat L. i. §. 17. D. de quæst. L. 16. C. de pæn. quæ confessio aliis probationibus deficientibus etiam per tormenta elicetur L. 8. & 9. D. de quæst. const. crim. 58. dummodo sufficientia adsint indicia, L. 15. §. 1. L. 18. §. 2. D. d. t. & personarum qualitas id patiatur L. 8. d. & l. 8. C. de quæst.) indagatâ, finitur accusatio vel absolvendo vel condemnando, interdum & abolitione crimen tollitur, l. 8. 9. 10. D. ad Sct. Turpil. eaque vel publica facta fortè ob diem insignem, vel rem prosperè gestam à Principe d. l. 8. 9. 12. D. eod. vel privatâ actore postulante; idque cum causâ cognitione L. 1. §. 8. d. l. 10. eod. vel legalis quæ sit per litigiorum mortem L. 15. §. 3. D. eod. l. 3. & 6. D. de publ. jud. l. 6. & tot. tit. C. si reus vel accus. mort. (nisi tale sit crimen, cuius aetio & adversus hæredes duret d. l. 15. & l. 6. C. d. t.) vel per præscriptionem 20. annorum arg. l. 12. C. ad L. Corn. de fals. l. 13. D. de div. temp. præscript. paucis exceptis velut parricidii l. ult. D. ad L. Pomp. de parricid. suppositi partus L. 19. §. 1. D. ad L. Corn. de fals. & aliis L. 22. D. ad Sct. Sill. Illud tamen de accusatione solum dictum non etiam ad inquisitionem citra Reip. præjudicium trahi potest L. 52. D. ad L. Aq. l. 28. §. 15. D. de pæn. Vel denique per instantiam post biennium lite contestata peremptam l. 13. C. de judic. l. fin. C. ut int. cert. temp. Aque hoc modo pro angustia paginarum amplissimam ac gravissimam hanc publicorum judiciorum materiam summariè delineasse sufficiat.

*Eidem spiritui, cum quo incepimus & cæptum
perfecimus sit*

LAUS, HONOR & GLORIA.

Rinteln, Diss., 1624 - 60

5b.

KOM

Farbkarte #13

B.I.G.

21.
Disputatio Juridica Inauguralis

131.

De Publicis Judiciis

Quam
Divinâ Adspirante Gratiâ

1655, 2.

Approbante Magnifico, Nobilissimo &

Amplissimo ICTORUM Ordine in Illustri ad Visurgim
Hasso-Schaumburgica Academiâ

PRÆSIDE

Viro Nobilissimo, Ampliss. ac Consultissimo

Domino Christophoro Joachimo

Bucholz Jcto, Consiliario Hassiaco, Professore Co-
dico Publico & p.t. Facultatis Juridicæ Decano spectabili Dn.

Fautore, Patrono ac promotore ætatèm
honorando, colendo,

Pro summis in utroq; Jure Honoribus ac Privilegiis
Doctoralibus ritè consequendis

Publico Examini submittit

WICHMANNUS WARNERS Jeveranus

In Auditorio ICTORUM Die Februarii horis antem
& post meridianis.

RINTELII,

Typis PETRI LUCII, Academiæ Typographi,

M DC LV.

